

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ДОНБАС: ДОКУМЕНТАЛЬНА РЕФЛЕКСІЯ У ФОРМАТІ ПОДКАСТУ
(СЕРІЯ ІНТЕРВ'Ю З МЕШКАНЦЯМИ ТОТ «(ДО)ВОЄННА
НОСТАЛЬГІЯ»)**

Здобувача першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти
групи ЖУРб-2-22-4.0д
галузі знань 06 Журналістика
спеціальності 061 Журналістика
освітньої програми 061.00.01
Журналістика
Зарайського Дмитра Васильовича

Використання чужих ідей,
результатів і текстів
мають посилання на відповідне
джерело

_____

(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий керівник:
Бакаєвич К.О.,
викладач кафедри журналістики та
нових медіа

Розширена шкала _____

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS _____

Допускаю до захисту перед ЕК

_____

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

Голова комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

_____

_____

Київ – 2026

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	3
1.1 Обґрунтування актуальності проєкту «(До)воєнна ностальгія».....	3
1.2 Мета і завдання роботи	6
1.3 Перелік методів здійснення творчого пошуку	7
II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ «(ДО)ВОЄННА НОСТАЛЬГІЯ».....	8
2.1 Теоретико-методологічні засади проєкту	8
2.2 Структура й концепція проєкту.....	12
2.3 Контент та засоби виразності	14
2.4 Технічні й програмні засоби	16
2.5 Цільова аудиторія проєкту.....	18
2.6 Сфера застосування та результати апробації проєкту.....	20
2.7 Висновки.....	23
III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	25
IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ	29
V. АНОТАЦІЯ.....	38

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1 Обґрунтування актуальності проєкту «(До)воєнна ностальгія»

«Донбас: документальна рефлексія у форматі подкасту (серія інтерв'ю з мешканцями ТОТ «(До)воєнна ностальгія»)» – це проєкт про міста й селища в Донецькій та Луганській областях, які з 2022 року вважаються тимчасово окупованими. Він є важливим під час повномасштабного вторгнення на тлі намагань російських військ захопити всі населені пункти на Сході України.

З 2022 року журналісти фіксують наслідки нападу ворога. Утім, нині український інформаційний простір більшою мірою наповнений матеріалами про перебіг подій на фронті. У той же час увага громадськості все менше й менше прикута до життя на тимчасово окупованих територіях. Схожу думку висловив аналітик Шведського інституту міжнародних справ Якоб Хеденског у звіті «Окупація, колабораціонізм та опір в Україні», оприлюдненому в квітні 2026 року. Експерт зазначає, що попри тяжкість злочинів, вчинених росіянами, зацікавленість міжнародної спільноти темою тимчасово окупованих територій перебуває на низькому рівні [20]. Водночас коли й говорять про ТОТ, то у більшості випадків новинні повідомлення пов'язані з діями українських військових там [17].

За дослідженням програми "Партнерство за сильну Україну" (PFRU), яке презентували у грудні 2025 року на XIV Форумі громадянського суспільства, інформація про тимчасово окуповані Росією території в соціальних мережах та на сайтах займає 0,3% [13]. Це свідчить про дефіцит комунікації між підконтрольними й тимчасово окупованими землями. Тема ТОТ фактично зникає з інформаційного поля. Разом з тим, як відзначив радник зі стратегічних питань громадської організації "YES" Аскад Ашурбеков, незацікавленість життям в окупації може віддзеркалювати наративи Кремля про те, що ТОТ – це локальна, а не вседержавна проблема [13].

На необхідності висвітлення теми життя на окупованих РФ територіях наголошує й Комісія з журналістської етики, зауважуючи, що це особливо важливо робити у той час, коли РФ ставить собі за мету поширити неправдиву пропагандистську інформацію [9].

Водночас якщо тема окупованих територій повністю зникне з порядку денного, люди, які залишилися на ТОТ, будуть почуватися ізольованими й покинутими. Інститут масової інформації (ІМІ) наголошує: «Писати про тимчасово окуповані території (ТОТ) – це не лише професійний обов’язок журналістів, а й спосіб зберегти пам’ять про те, що там відбувається, і підтримати зв’язок з тими, хто залишився» [4]. Усі факти про те, що відбувається на тимчасово окупованих територіях, можуть стати наповненням своєрідного цифрового архіву, у якому будуть задокументовані слова мешканців ТОТ – важливі свідчення про події російсько-української війни. Тому українським журналістам варто досліджувати довоєнне й теперішнє життя на тимчасово окупованих територіях, аби продемонструвати контраст у стилях й способах життя, який утворився в результаті вторгнення військ РФ на територію України.

Проект «(До)воєнна ностальгія» дозволяє відтворити події, які відбувалися й відбуваються на тимчасово окупованих територіях Донеччини та Луганщини крізь призму спогадів та свідчень. Багато людей помилково вважають, що на Донбасі живе винятково проросійське населення, натомість за допомогою історій осіб, які проживали на нині окупованих територіях Сходу України, можна зрозуміти, що це не регіон, який завжди тяжів до РФ. Російська пропаганда називала розпочату війну «порятунком Донбасу» [21], однак у межах подкасту мешканці східних регіонів спростовували цю та інші тези ворога.

Також проєкт збирає й зберігає розповіді мешканців Сходу, які пережили окупацію й поділилися своїм досвідом виживання під російським контролем. Таким чином інформація, отримана з уст мешканців Донеччини й Луганщини, може стати свідченнями у межах судових процесів щодо воєнних

злочинів, які вчиняли й продовжують вчиняти росіяни на тимчасово окупованих територіях України.

Крім того, важливо зберегти історію населених пунктів, у яких Росія насаджує свою культуру, або тих, які вона знищує фізично. Фактично історії, розказані мешканцями низки міст, залишаються чи не єдиним джерелом, яке зберігає інформацію про довоєнне життя населених пунктів, які більш ніж чотири роки перебувають в окупації або тривалий час були поблизу лінії бойового зіткнення. Зокрема деякі моменти з життя Сходу, які відбувалися до російського вторгнення, продовжують існувати лише у пам'яті мешканців регіону. Вони є цінними свідченнями про життя, яке було в регіоні до приходу росіян.

Окремо варто наголосити на актуальності подкастингу як формату поширення інформації. Сучасний світ характеризується високим рівнем цифровізації. Популярність аудіопроектів зумовлена нинішнім стилем життя, коли в соціумі панує ідея багатозадачності: подкасти дають можливість паралельного споживання – під час занять спортом, прибирання чи у дорозі в той час, коли відео та решта візуального контенту більше потребують уваги глядача. Слухачі самостійно обирають час та контент, який вони бажають прослухати, натомість радіомовлення чи телебачення такої можливості не дають [14].

До того ж, обираючи такий формат контенту, суспільство адаптується до споживання контенту у швидкому темпі життя. А описи в подкастах сприяють розвиткові просторової уяви та фантазії.

Методика роботи над подкастом «(До)воєнна ностальгія»

1. Генерування ідеї для проєкту.
2. Визначення мети і завдань.
3. Обрання формату, жанрів та платформи для поширення контенту.
4. Розробка концепції створення контенту та його поширення.
5. Створення ютуб-каналу для публікації матеріалів.
6. Пошук теми та героїв для запису.

7. Написання сценаріїв для подкасту.
8. Запис інтерв'ю.
9. Монтаж, підготовка контенту до публікації та просування.
10. Публікація подкасту на ютуб-каналі, а також оприлюднення посилань та короткого тексту-опису у різних соціальних мережах – інстаграмі, тредсі й фейсбуці.

Новизна та унікальність проєкту зумовлені фокусом на життя населених пунктів через спогади – почуття та емоції – їхніх мешканців. Замість подій на лінії бойового зіткнення подкаст в аудіоформаті більше фокусується на побутовому житті мешканців, аби продемонструвати довоєнне життя й період після російського вторгнення. Такий підхід дозволяє зібрати й зберегти цінні свідчення жителів східного регіону, щоб продемонструвати зміну стилю життя на тимчасово окупованих територіях після початку вторгнення РФ в Україну, відтак показати, який контраст у функціонуванні українських населених пунктів утворився внаслідок нападу російського агресора.

1.2 Мета і завдання роботи

Метою роботи є створення власного медіапроєкту – подкасту про міста Донецької та Луганської областей для дослідження життя населених пунктів на Сході України. Це дозволило проаналізувати можливості контенту, спрямованого на поширення соціальних тем, у сучасному інформаційному просторі й зрозуміти рівень зацікавлення аудиторії до цього формату.

Завдання проєкту полягають у

1. вивченні особливостей створення й просування власного подкасту про тимчасово окуповані населені пункти та можливостей ютубу як основної платформи для поширення подкасту;
2. дослідженні політичного, культурного, соціального складників життя у Донецькій та Луганській областях через проведення інтерв'ю з мешканцями міст та селищ;

3. створенні власного подкасту «(До)воєнна ностальгія» для поширення інформації про життя на Сході України;
4. аналізі впливу подкасту про ТОТ на слухачів.

Об'єктом дослідження є формат подкастингу як інструменту для поширення чутливих соціальних тем.

Предмет дослідження – механізм створення та просування аудіоконтенту на прикладі подкасту «(До)воєнна ностальгія».

1.3 Перелік методів здійснення творчого пошуку

У процесі створення проєкту було застосовано низку методів творчого пошуку. Зокрема спостереження за воєнною та суспільно-політичною ситуацією в Україні, що передбачало моніторинг інформаційного простору для виокремлення новин, дотичних до теми Сходу та тимчасово окупованих територій. Серед іншого – дослідження особливостей життя у містах, селищах Донецької та Луганської областей і відбір цікавих фактів; вивчення рекомендацій щодо роботи з чутливими темами; пошук героїв для документування історій про їхні населені пункти та залучення експертів; підготовка сценаріїв подкастів (написання підводок, питань), проведення інтерв'ю та опрацювання отриманого матеріалу (монтування, підготовка для публікації); створення візуальної заставки для проєкту; публікація епізодів, просування у соціальних мережах, аналіз отриманих результатів.

II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ПРОЄКТУ «(ДО)ВОЄННА НОСТАЛЬГІЯ»

2.1 Теоретико-методологічні засади

Подкаст (podcast – англ.) – це слово англомовного походження, яке складається з двох інших: iPod та broadcast [14]. Це – серія аудіо- чи іноді відеоматеріалів, об'єднаних спільною тематикою. Про подкасти заговорили ще більш ніж 20 років тому: у 2004 році Дейв Вінер, американський розробник програмного забезпечення, та медійник зі США Адам Каррі запропонували світові технологію RSS – ця розробка, яку згодом назвали «подкастом», дозволила слухачам ставати підписниками аудіоблогів та завантажувати випуски [8].

Як зазначають у науковій статті «Роль подкастів у трансформації сучасного медіапростору» Вероніка Кукол та Тетяна Сидоренко, існує низка функцій, яку виконують подкасти. «Однією з провідних є інформаційно-аналітична функція», – йдеться у статті й додається, що вона реалізується, зокрема, й через тематичні та експертні обговорення [5].

Нині споживання контенту через формат подкастингу набирає обертів й стає все більш популярною. Українці також дедалі частіше обирають подкасти для споживання контенту [3].

Результати, отримані американською компанією, що спеціалізується на дослідженнях у медіасфері, Edison Research продемонстрували: протягом останніх 11 років загальний період, проведений за прослуховуванням подкастів серед людей віком від 13 років, зріс на 355% або ж до 773 мільйонів годин на тиждень [19]. Наприклад, у США найактивнішими споживачами подкасту у 2025 році була молодь (18-35 років), кожен третій з них з-поміж усього аудіоконтенту обирає саме подкасти [12], тому медіа можуть активно використовувати цей формат, аби доносити суспільно важливу інформацію до масового слухача. Зокрема це стосується й поширення інформації про війну в Україні, а саме про життя на тимчасово окупованих з 2022 року територіях

Донецької і Луганської областей. Адже важливо, щоб і пересічні люди з тилкових регіонів розуміли, який вплив наближення фронту чи російська окупація мають на звичайні міста на Сході України.

Упродовж років війни із російським агресором роль воєнної журналістики в Україні стала помітнішою, а робота медійників у цій сфері набула ще більшої цінності. Це зауважив і очільник Національної спілки журналістів України (НСЖУ) Сергій Томіленко, зазначивши, що сьогодні українські журналісти ризикують життям, аби розповідати про війну [2]. Медійна спільнота України веде війну проти російської пропаганди і намагається виграти її, доносячи світу правду. У тому числі це стосується й поширення інформації про життя на тимчасово окупованих з 2022 року територіях.

Росія намагається активно поширювати свої наративи на захоплених землях. Вона використовує мільйони доларів США для проведення пропагандистських заходів та впливу на освітній процес там у межах «завдань з інтеграції» [15]. У такий спосіб росіяни роблять спроби легалізувати окупацію територій та витіснити український інформаційний простір [6]. Ворог системно публікує фейки про життя в окупації. Такі дії демонструють бажання ввести в оману російську аудиторію, а також людей з України та країн Заходу. Тому поширення правдивої інформації про життя людей та функціонування населених пунктів, які знаходяться на територіях, тимчасово окупованих РФ, – ще один пласт роботи для українських журналістів.

Українська правозахисниця, очільниця громадської організації «Центр громадянських свобод», яку у 2022 році нагородили Нобелівською премією, Олександра Матвійчук стверджує: документування воєнної реальності потрібне, оскільки це збереження голосів суспільства [7]. Журналісти як ніхто інший мають змогу спілкуватися з людьми, травмованими війною (це стосується й мешканців тимчасово окупованих територій), збирати й поширювати їхні свідчення. Згодом задокументовані слова реальних людей можуть стати потужним інструментом на шляху до притягнення російських

воєнних злочинців до відповідальності за скоєні дії й винесення їм вироків. Є відомий випадок, коли журналістам вдалося встановити особу військовополоненого, який загинув внаслідок російського теракту в Оленівці на Донеччині; отримані дані вони передали до Офісу Генерального прокурора України та Організації об'єднаних націй [16].

Серед іншого документальні подкасти про війну мають потенціал для того, аби стати частиною архівного спадку про вторгнення окупантів на українські землі, а через роки історики будуть вивчати ці матеріали з метою дослідження війни [10].

Загалом сьогодні подкасти про життя ТОТ займають чільне місце в українській воєнній журналістиці. Створюючи такий продукт, автори переслідують декілька цілей, важливих для нашої держави. По-перше, це формування колективної пам'яті про наслідки російського вторгнення, аби навіть крізь десятки років українці пам'ятали про біду, принесену з Росії. По-друге, це докази злочинів російських військових, які вони вчиняли проти мирних населених пунктів та цивільного населення. По-третє, збереження свідчень мешканців населених пунктів, які опинилися під російською окупацією, для вивчення істориками російських тенденцій на захоплених землях, аналізу інформації про функціонування міст та селищ у той період, дослідження зміни звичок та способу життя цивільного населення.

Водночас формат ностальгії за довоєнним життям дозволяє мешканцям Донбасу поринути у спогади, а подекуди навіть ментально побувати вдома.

При цьому важливо вдало обрати платформу для поширення свого продукту. Наразі є чимало сервісів, які пропонують свої майданчики для публікації подкастів. Серед них найвідоміші – Spotify, Apple Podcasts, ютуб. Останній варіант має велику перевагу. Ця платформа є дуже популярна у світі – кожного місяця 3,5 мільярда осіб користуються нею, щоб споживати контент [1]. На сторінці YouTube Official Blog йдеться про те, що станом на січень 2025 року понад мільярд активних користувачів слухають подкасти у ютубі [11]. Зважаючи на ці дані, можна зробити висновок, що ймовірність, що слухач

знайде ваш подкаст на цій платформі вища, аніж в інших сервісах. Відтак для журналістів це – можливість охопити ширшу аудиторію для поширення важливого матеріалу. Крім того, ютуб надає змогу проводити прямі ефіри чи поширювати записані подкасти, що свідчить про гнучкість та варіантність у виборі щодо поширення контенту.

Окремо варто наголосити на можливості монетизувати подкаст, опублікований у ютубі. Платформа виплачує авторам контенту кошти після виконання декількох умов, а саме: каналу потрібно набрати 1000 підписників – це головна вимога, при цьому необхідно, щоб виконувалася ще одна з двох наступних: автор публікацій має зібрати 4 тисячі годин перегляду загальнодоступних відео чи 10 мільйонів переглядів відео у форматі YouTube Shorts. Така політика платформи робить її затребуваною та дозволяє авторам контенту отримувати винагороду за свої публікації.

Методологічно важливо визначити жанр для медіапроєкту про тимчасово окуповані міста та селища. Подкасти можуть мати різні жанри: замальовка, нарис, інтерв'ю тощо. Утім, зважаючи на мету та концепцію проєкту «(До)воєнна ностальгія» найвдалішим буде – останній. Це найкращий спосіб документування історій з перших уст, оскільки герої діляться своїми історіями про радісні чи болючі моменти. Завдяки інтерв'ю з мешканцями захоплених населених пунктів можна зібрати їхні живі історії, які неможливо передати у форматі офіційної статистики чи начитки сухих фактів. Такі історії важко якісно відтворити у текстовому варіанті, адже тоді автор нехтуватиме важливими деталями. Саме формат діалогу чи полілогу дозволяє розповісти історії людей з їхніми ж емоціями та контекстом, локальною говіркою та діалектами. Ба більше такий підхід дозволяє створити для глядача ефект присутності. У межах створення подкасту «(До)воєнна ностальгія» записувалися інформаційні інтерв'ю (для розповіді про населені пункти – їхню історію, культуру, традиції, побут) та аналітичні (для обговорення конкретних кейсів – нинішнього життя на тимчасово окупованих територіях, способів

ворога мілітаризувати населення на ТОТ, культури, яку насаджують росіяни на захоплених землях).

Своєю чергою серія інтерв'ю об'єднана у великий подкаст дає слухачеві змогу сформулювати загальне бачення життя на Донеччині та Луганщині: зрозуміти, у чому деякі міста чи селища, розташовані в одному регіоні, схожі між собою, а в чому – різняться. Подкаст «(До)воєнна ностальгія» – це журналістське дослідження, у якому аналізуються способи та стилі життя різних населених пунктів на Сході України.

Серед іншого при створенні подібних проєктів постає низка викликів та проблем, з якими часто стикаються журналісти у війсьній та соціальній сферах. Головне правило – не нашкодити. Варто розуміти, що люди, які виїхали з ТОТ, так чи інакше постраждали від війни. У таких випадках журналісту потрібно шукати індивідуальний підхід до кожного гостя. Як зазначає воєнна кореспондентка Євгенія Подобна, медійник має переконатися, чи готовий спікер говорити, та чи не призведе розмова до повторної травматизації людини [18]. Під час створення подкасту «(До)воєнна ностальгія» доводилося відмовлятися від деяких частин записів, адже їхня публікація могла стати загрозою для фізичного здоров'я чи призвести до ретравматизації героїв.

2.2 Структура й концепція проєкту

Структура:

1. Музична заставка.
2. Вітання зі слухачами.
3. Підводка й опис міста чи селища.
4. Представлення журналіста та героя.
5. Обговорення довоєнного життя населеного пункту.
6. Обговорення періоду після повномасштабного вторгнення РФ.
7. Відводка та прощання.

Хронометраж одного випуску – орієнтовно від 40 до 50 хвилин.

Концепція проєкту передбачає створення серії інтерв'ю в аудіоформаті про тимчасово окуповані населені пункти Донецької та Луганської областей. В її основу закладено персональні історії мешканців низки міст, крізь призму яких досліджується життя регіону.

Подкаст умовно поділений на дві частини: розмови про довоєнний час та період після початку повномасштабного вторгнення російських військових, зокрема й після окупації ними тих чи тих населених пунктів. Кожен випуск подкасту присвячено одному населеному пункту Донецької чи Луганської областей.

У межах розмови люди зі східних регіонів діляться тим, як жило їхнє місто чи селище: розповідають про побут, культуру, звичаї, історію їхніх населених пунктів, а також про те, що відбулося після нападу РФ. Такі розповіді дозволяють слухачам з інших областей і регіонів дізнаватися більше інформації про Донбас. Крім того, проєкт дозволяє й самим мешканцям Донеччини та Луганщини пригадати улюблені місця та моменти, які зараз неможливо відвідати чи відтворити, а також він допомагає відслідковувати, як трансформувався регіон за певний проміжок часу – що на це вплинуло та які наслідки це мало.

Більшість публікацій створено в інформаційному жанрі, втім, частина матеріалів (інтерв'ю з експертами) мають аналітичний характер.

Айдентика охоплює назву проєкту, заставку подкастів та ютуб-каналу, використання корпоративних кольорів. Усі елементи пов'язані спільним стилем.

1. Подкаст називається «(До)воєнна ностальгія», адже він спрямований на дослідження довоєнного життя Сходу, яке викликає ностальгію у людей з Донеччини та Луганщини, та воєнного періоду.

2. Заставка подкастів складається з речей, близьких для мешканців Донеччини та Луганщини, які стали символами регіону (абрикоси, терикони, залізниця), воєнних елементів (знищена воєнна техніка, військовий),

топонімічних знаків та надписів, які вказують на конкретний населений пункт, про який йдеться у подкасті.

3. Заставка ютуб-каналу – це зображення аудіодоріжки й мікрофону як символів подкастингу та назва проєкту на темно-зеленому тлі.

4. Для створення візуальних елементів використовувалися темно-зелений колір – колір військової форми ЗСУ, помаранчевий – колір сходів і заходів сонця, червоний – колір емоцій, білий – колір світла та надії.

2.3 Контент та засоби виразності

Серія інтерв'ю з людьми з тимчасово окупованих територій – складний формат журналістського проєкту. Він вимагає багатьох ресурсів та ретельної підготовки, адже потрібно показати життя міст чи селищ Донеччини та Луганщини через історії тамтешніх мешканців: їхні емоції, спогади, свідчення. У такий спосіб крізь розповіді про побут розкривається тема війни та її впливу на існування цілого регіону. Це своєю чергою дозволяє прослідкувати, як трансформувалося функціонування населених пунктів у східних регіонах та життя місцевих мешканців за певний проміжок часу.

Разом з тим упродовж одного випуску подкасту можна дослідити та зафіксувати, як змінюється емоційний стан жителів Сходу, коли вони обговорюють різні періоди історії України. Більшість чоловіків та жінок натхненно та бадьоро, у піднесеному настрої та з ностальгією згадують про мирні часи існування їхніх міст та селищ. Натомість частина подкасту, де обговорюється період війни, навпаки викликає негативні емоції – це проявляється у сльозах, тремтінні голосу, сповільненні розмови.

У багатьох героїв подкасту «(До)воєнна ностальгія» на тимчасово окупованих територіях залишаються рідні. Тому їхні імена вказуються без прізвищ чи інших деталей. Адже завдяки деяким подробицям росіяни можуть ідентифікувати родичів героїв та зашкодити їм. Водночас спікери, розуміючи, що вони та їхні близькі у безпеці краще розкривають задану тему, що позитивно впливає на подкаст та його просування.

Формат подкасту передбачає не лише аудіозапис, а поєднання різних елементів. Серед них основні – звук, зображення й текст.

1. Аудіо важливе для передачі найбільшої частини інформації, яку важко передати текстом, наприклад, емоції людини – інтонація, сльози чи тремтіння голосу. Кожен випуск проєкту містить у середньому 40-хвилинний аудіозапис, у якому обговорюється історія, побут, культура населеного пункту, а також вплив війни на його розвиток та функціонування;

2. Візуальна картинка необхідна для заставки проєкту. На ньому зображена низка символів Донеччини та Луганщини таких, як терикони, абрикоси (дерево та ягода), залізниця, стела Донецької області та дорожній знак Луганської. Крім того, на зображення додано елементи, які впродовж останніх років стали типовими для ландшафту регіону – потрощені будівлі, протитанковий їжак, воєнна техніка, а також силует військового, який захищає Україну. Картинка повністю відображає концепцію проєкту щодо мирного й воєнного життя Сходу;

3. За допомогою тексту створюють описи кожного з епізодів. Вони потрібні, аби зацікавити слухача й змусити його відкрити подкаст. Зазвичай під відео з'являється короткий виклад випуску із запитаннями щодо ключових моментів.

Частина пісні як музична заставка на початку кожного випуску також є важливим елементом контенту. Вона створює атмосферу подкасту й задає тону розмові.

Серед іншого при створенні застосовувалися й засоби виразності – паузи, темпоритм, інтонація. Вони використовувалися для підсилення певних емоційних моментів.

Етапи створення контенту:

1. Пошук теми. Визначення тематики низки епізодів, а також виокремлення жанрової складової.

2. Пошук героїв. Знаходження через соціальні мережі чи особисті знайомства людей для розповіді про життя конкретних населених пунктів

Донеччини та Луганщини й попереднє інтерв'ювання їх для виокремлення цікавих фактів про їхні населені пункти.

3. Написання сценаріїв. Важливо підготувати цікаві питання, аби герої повністю розкрили маловідомі подробиці з життя своїх населених пунктів, та підводки, щоб зачепити увагу слухачів, й створення композиції подкасту.

4. Запис епізодів. На цьому етапі потрібно записати аудіоінтерв'ю, використовуючи засоби виразності та ставлячи уточнювальні запитання.

5. Оброблення записів. Цей етап передбачає монтаж аудіозаписів, застосування музики, створення візуалу.

6. Підготовка до публікації та публікація. Після оброблення аудіозаписів їх потрібно підготувати до публікації, зокрема придумати назву та опис, підібрати теги, опублікувати.

7. Поширення та збір даних щодо результатів публікації. Цей етап передбачає створення дописів у фейсбуці, інстаграмі й тредсі, а також збір відгуків та пропозицій щодо вдосконалення проєкту.

2.4 Технічні й програмні засоби

Проєкти подібні подкасту «(До)воєнна ностальгія», окрім зусиль та багатьох навичок, потребують чимало інструментів. Оскільки це аудіо продукт, то найголовніше було забезпечити якісний звук, втім решта елементів, зокрема й текстовий та візуальний теж були важливі.

Для пошуку інформації для створення випусків використовувалися Google і тредс. У першому зручний механізм пошуку дозволяв швидко та якісно дослідити певне питання, яке було важливим для проєкту. Друга платформа – соціальна мережа – забезпечила пряму комунікацію з мешканцями східних регіонів, які ділилися подробицями й цікавими фактами щодо життя на Донеччині та Луганщині.

Створення сценаріїв відбувалося у Google Docs. Сервіс дозволяв писати та зберігати текст, редагувати його. Google Docs виявилися зручним інструментом для систематизації та оброблення великих масивів інформації.

Для запису епізодів подкасту використовувалося технічне та програмне забезпечення таке, як мікрофони AKG ACOUSTICS C 414D-XLS, навушники Sennheiser HD 380 pro, ноутбук HP 225R G10, звукова карта Scarlett 2i4 2nd gen. Мікрофони допомагали якісно записати інтерв'ю, аби голос ведучого та спікера звучали чітко, також вони поглинали різні сторонні звуки, які створювали у записі «брак». Завдяки навушникам ведучий та гості чули свої голоси, які проходили через мікрофон, що дозволяло контролювати гучність розмови та розуміти якість звуку. Звукова карта перетворює розмову у звукову доріжку, на якій видно якість аудіо: якщо сигнал отриманий з мікрофона був нечітким, станція відображає це, відтак в процесі запису можна скоригувати роботу та повторити певний фрагмент розмови для забезпечення якості. Також вона зберігає аудіозапис, з яким потім працює журналіст. Ноутбук був одним з основних інструментів у межах підготовки до запису. Пристрій був багатозадачним: він використовувався для пошуку тем та написання сценаріїв, введення перемовин з героями та монтажу й публікації матеріалів.

Під час роботи над проектом деякі епізоди подкасту записувалися у дистанційному форматі за допомогою платформи Zoom. Завдяки такому підходу став можливий запис інтерв'ю з тими, хто фізично перебуває за межами України.

На етапі монтажу матеріалів використовувалися дві програми для оброблення аудіозаписів. Основна – CapCut, за допомогою якої аудіозапис повністю проходив процедуру монтажу: обрізання зайвих частин, покращення якості запису, додавання музичної та візуальної заставок, регуляція гучності тощо. Додатково використовувався телефонний застосунок для монтажу VN, у ньому було зручно створювати анонси вже готових випусків. Технічний інструментарій CapCut та VN однаковий, проте для коротких анонсів важлива часова точність, другий додаток у цьому аспекті мав перевагу. Також перевагою на користь VN була функція кривих швидкостей для роботи з темпом – для коротких записів це важливо.

Завдяки платформі Canva вдалося створити візуальну заставку проєкту та обкладинку подкастів для ютубу. Зокрема додавалися створені елементи (символи Донеччини та Луганщини) й назви подкасту і населеного пункту, про який йдеться у випуску, та створювалася цілісна композиція. Завдяки Canva було розроблено щонайменше 18 візуальних елементів – 8 заставок випусків, 8 обкладинок для ютубу та загальна візуальна заставка проєкту, аватарка для ютуб-каналу [Додаток А].

Після запису та монтажу матеріали публікувалися у ютубі, яка дозволяє відслідковувати результати оприлюднення, створювати дописи, комунікувати зі слухачами.

2.5 Цільова аудиторія проєкту

Під час створення концепції ютуб-проєкту «(До)воєнна ностальгія» та розроблення контент-стратегії було визначено цільову аудиторію (ЦА) як людей молодого та середнього віку – переважно жінок, однак серед ЦА також є чоловіки. Це люди з різним рівнем достатку, які цікавляться темою тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської області: внутрішньо переміщені особи, біженці, мешканці прифронтових територій, історики, культурологи, журналісти, волонтери та активісти. Також до цільової аудиторії проєкту входять ті люди, які активно користуються соціальними мережами та слухають подкасти.

Ютуб-статистика підтвердила більшість припущень щодо цільової аудиторії проєкту під час аналізу ЦА на етапі створення концепції.

Так, згідно з аналітикою платформи станом на початок червня 2026 року майже 80% слухачів подкасту «(До)воєнна ностальгія» – жінки, натомість частка чоловіків у складі цільової аудиторії дорівнює приблизно п'ятій частині всієї ЦА – 22,3%. Вік слухачів коливається у проміжку між 18 роками до більш ніж 65 років. Найактивніші користувачі – люди від 25 до 34 років (41,8% у цьому віковому сегменті складають жінки, а 12,2% – чоловіки)[Додаток Б]. У проміжку між 55 роками до 65 і більше цільову аудиторію складають лише

жінки, їхня частка у загальній статистиці щодо ЦА – 4,1% (55-64 роки) та 2,1% (65+ років).

Дані щодо географічного розміщення свідчать, що найактивніша аудиторія перебуває в Україні. Частка таких людей найбільша й складає майже три чверті від загальної кількості ЦА (74,3%). Водночас певна частина аудиторії споживає контент із території Європейського Союзу: із Польщі – 3,1% користувачів, а з Німеччини – ще 1,3% [Додаток В].

Аудиторія проєкту «(До)воєнна ностальгія» активно користується мобільними телефонами. Це підтверджує статистика про тип пристроїв, які користувачі обирали для прослуховування випусків подкасту. Майже всі користувалися телефонами – понад 76%. Це означає, що подкаст зручно слухати під час виконання побутових справ, занять спортом, у дорозі тощо. Комп'ютер для прослуховування обрали 17,3% аудиторії, телевізор 4,8%, ще 1,7% аудиторії скористався планшетом [Додаток Г].

Проаналізувавши статистику цільової аудиторії, можна зробити висновок, що таке різноманіття ЦА говорить про зацікавленість людей у дослідження життя на тимчасово окупованих територіях та важливість висвітлення цієї теми в українському, а подекуди й закордонному (європейському) інформаційних просторах. Суспільство має запити на створення контенту про ТОТ та Схід у цілому. Водночас дані про тип пристроїв, які користувачі обирають для прослуховування, свідчать, що вони віддають перевагу динамічному споживанню, коли можна легко і швидко згорнути контент й переключитися на інший.

Відповіді на які питання цільовій аудиторії дає проєкт:

1. Як жив Донбас до повномасштабного вторгнення РФ?
2. Як впливає війна на міста Донеччини та Луганщини?
3. Хто був рушієм змін у населених пунктах на Сході до окупації?
4. Що зараз відбувається у тимчасово окупованих населених пунктах?
5. Яка культура та звичаї у невеликих містах Донецької і Луганської областей?

2.6 Сфера застосування та результат апробації проєкту

Подкаст «(До)воєнна ностальгія» може бути представлений у масмедіа, зокрема на радіо, як самостійний проєкт про дослідження життя на нині тимчасово окупованих територіях. Подкаст може існувати як цілісний проєкт або як окремі інтерв'ю, адже всі епізоди не тісно пов'язані між собою.

Водночас основною платформою для публікації проєкту може бути ютуб. Він дозволяє авторам контенту ретельно відслідковувати статистику публікацій, оцінювати якість публікацій, дає змогу комунікувати з аудиторією. Використовуючи цю платформу, можна створювати й інші формати публікацій для залучення нових слухачів.

Загалом проєкт орієнтований на молодих людей та осіб середнього віку, які досліджують Донбас та цікавляться довоєнним та воєнним життям у містах та селищах на Сході України. Історики та культурологи могли б використати дані зі слів мешканців для збору інформації, наприклад, для проєктів про Донеччину та Луганщину, правоохоронці та працівники судової системи – для фіксації воєнних злочинів росіян та притягнення їх до відповідальності, архітектори та урбаністи мають змогу дослідити досвід планування міського простору та відновлення інфраструктури після першої окупації населених пунктів у 2014 році та застосувати його у межах майбутньої відбудови. Мешканці Сходу, які вимушено покинули свій дім, слухаючи розповіді про життя до війни, можуть відчуті ностальгію й ментально перенестися у більш спокійні й мирні часи. Зважаючи на вищеперелічені способи застосування подкасту, можна зробити висновок, що цей проєкт багатозадачний і може закрити потреби широкого спектру категорій цільової аудиторії.

Апробація подкасту «(До)воєнна ностальгія» передбачає запуск проєкту та аналіз результатів – оцінка відгуку аудиторії. Такі дані (кількість переглядів та годин прослуховувань, лайків, коментарів) дають змогу зрозуміти, наскільки українське суспільство готове говорити та споживати контент на тему тимчасово окупованих територій. Отримані результати апробації можна використати для покращення проєкту в майбутньому.

Результати публікації та просування

Перший епізод подкасту був оприлюднений 21 квітня 2026 році на давноствореному ютуб-каналі, який не мав жодного підписника. Публікація проєкту дала поштовх для розвитку. Так, менш ніж за півтора місяця аудиторія зросла до майже 350 підписників [Додаток Г].

За цей період, до червня, було опубліковано 7 матеріалів – шість подкасти з мешканцями ТОТ та аналітичне інтерв'ю з очільником Центру вивчення окупації Петром Андрющенком. Згідно з аналітикою за місяць канал отримав майже 4 тисячі переглядів, понад 220 години прослуховування контенту, 500 вподобайок.

1. *«Як жив(е) АЙДАР: амбітні проєкти, окупація, спротив росіянам | (До)воєнна ностальгія»*

Це перший оприлюднений випуск про селище на Луганщині. За перший місяць він зібрав майже 663 перегляди та 31 годину прослуховувань, 9 коментарів та 64 лайки. З цього відео на канал підписалося 13 осіб [Додаток Д].

2. *«Бахмут, Мар'їнка, Авдіївка — що відбувається в окупації | інтерв'ю з Петром Андрющенком»*

Інтерв'ю з Андрющенком стало другою публікацією на каналі. Це розмова про життя на тимчасово окупованих територіях зараз – що відбувається у повністю зруйнованих містах Донеччини та Луганщини, як росіяни насаджують свою культуру та які обирають способи для мілітаризації населення. Цей матеріал мав дві хвили зростання переглядів: у перші години публікації та за три тижні після публікації. Зрештою інтерв'ю отримало 282 перегляди (21 годину прослуховування), 27 вподобань та 4 коментарі [Додаток Е].

3. *«СІВЕРСЬКОДОНЕЦЬК: дві окупації одного міста | (До)воєнна ностальгія»*

Матеріал про велике місто Луганської області виявився найпопулярнішим за кількістю переглядів. За три тижні подкаст про

Сіверськодонецьк прослухало 853 особи (45,7 годин прослуховувань). Цей епізод отримав 85 лайків та 18 коментарів. З нього до каналу долучилися ще 58 людей [Додаток Є].

4. *«Місто на лінії фронту: як живеться у ТОРЕЦЬКУ останні 12 років | (До)воєнна ностальгія»*

Подкаст про Торецьк на Донеччині став одним з найпопулярніших матеріалів на каналі. З моменту публікації зібрав щонайменше 800 перегляди, 49 вподобання та 11 коментарів, а тривалість перегляду оцінюється у 35,3 години. Завдяки цьому епізоду додалося 17 підписників [Додаток Ж].

5. *«ПОКРОВСЬК – місто «Щедрика» та шахтарів | (До)воєнна ностальгія»*

Публікація про місто Покровськ Донецької області стала рекордсменом за декількома параметрами. Попри те, що епізод зібрав меншу кількість переглядів (671), ніж деякі інші випуски, він отримав 197 вподобань та 30 коментарів. Окрім того, після цього епізоду додалося 92 нових підписників. А загальна кількість прослуховувань дорівнює більш ніж 33 години [Додаток З].

6. *«Українське щастя на Луганщині. Місто ЩАСТЯ» | (До)воєнна ностальгія»*

Випуск про місто Щастя Луганської області за чотири дні зібрав майже 370 переглядів, 17 коментарів, тривалість прослуховування – близько 27,4 години та 23 нові підписники [Додаток И].

7. *«ПОПАСНА – місто з вікнами на війну | (До)воєнна ностальгія»*

Упродовж першої доби публікації про Попасну вдалося зібрати майже 300 переглядів, 25 нових підписників, 67 вподобань та 8 коментарів, а тривалість прослуховувань оцінюється у більш ніж 20 годин [Додаток І].

Задля збільшення охоплення застосовувалася стратегія просування медіапродукту. Для цього використовувалися різні соціальні мережі. У фейсбуці публікувалися короткі описи та посилання на епізод у ютубі. Інстаграм використовувався для поширення аудіоанонсу кожного епізоду, для того, щоб аудиторія мала змогу отримати доступ до повного подкасту

потрібно було перейти за залишеним покликанням. Неочевидним, але найуспішнішим каналом поширення медіапродукту виявився тредс. Там також публікувалися короткі описи епізодів та прикріплювалося посилання. Втім, найефективніший спосіб комунікації з аудиторією та залучення – ставити питання, пов'язані з темою, та залишати прямий лінк на конкретний епізод подкасту. Подібні дописи у тредсі набирали понад 10 тисяч переглядів, іноді сягали 18 тисяч переглядів. Частина аудиторії переходила у ютуб, підписувалася, слухала подкаст, коментувала або взаємодіяла в іншій формі. [Додаток І]

Головний висновок полягає у тому, що такі проєкти не одразу стають популярними серед широкої аудиторії. Втім, попри те, що розповіді про життя на територіях, які нині є окупованими, – це не пріоритет сучасного медіапростору, але на них є попит. Це демонструють результати, отримані після публікації подкасту «(До)воєнна ностальгія». Коментуючи подкаст, мешканці Сходу висловлювали подяку за проєкт. Вони стверджують, що було приємно слухати та згадувати рідні місця, частина зазначає, що під час прослуховування ніби ментально побувала вдома, а деякі писали, що цікаво було досліджувати Донеччину й Луганщину у такому форматі. Загалом, проєкт має потенціал для масштабування та охоплення ще більшої аудиторії для поширення інформації про Схід України.

Варто додати, що проєкт продемонстрував: подкастинг – самостійна й одна з найкращих форм для документальної рефлексії, особливо, якщо це стосується соціально важливих та чутливих тем. Таким чином можна яскраво передати емоції та настрої героїв, які говорять на болючі теми, за допомогою пауз, інтонації, музики.

2.7 Висновки

У межах створення бакалаврського проєкту було реалізовано великий проєкт про довоєнне та воєнне життя у тимчасово окупованих містах Донецької та Луганської областей. Мета та всі поставлені на початку роботи

завдання були успішно виконані, а саме: привернення уваги до ТОТ, дослідження довоєнного життя у Донецькій та Луганській областях, фіксація російських воєнних злочинів через свідчення жителів Сходу тощо.

Під час роботи вдалося поспілкуватися з мешканцями Донбасу й дослідити політичний, культурний, соціальний аспекти життя у Донецькій та Луганській області крізь призму їхніх рефлексій.

У межах роботи над серією інтерв'ю було придумано ідею, визначено мету, завдання та цільову аудиторію, розроблено концепцію проєкту, записано низку епізодів, опубліковано їх та поширено. Завдяки створенню подкасту «(До)воєнна ностальгія» вдалося дослідити повний цикл реалізації подібних проєктів. Цей досвід показав, на що варто звертати увагу, які інструменти та технології обирати для створення подкасту, як комунікувати з аудиторією та просувати власний продукт, навчив оперативно змінювати стратегію створення чи просування медіапроєкту, якщо на шляху виникають певні труднощі.

На основі отриманих коментарів та зібраних відгуків вдалося дослідити вплив контенту про тимчасово окуповані території на аудиторію. У більшості людей подкаст викликав ностальгію, у деякого – біль за втраченим життям.

Також з'явилося розуміння, як потрібно просувати проєкти через додаткові канали, не користуючись платною рекламою. Хоча ютуб є основною платформою для публікації подкасту, він потребує допомоги соціальних мереж. Завдяки вдало сформульованим дописам можна охопити більшу аудиторію, аніж пропонує ютуб.

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. \$550 млрд — оцінка YouTube як окремого бізнесу. Scroll.media. URL: <https://scroll.media/2025/04/24/youtube-20-years/> (дата звернення: 17.05.2026).
2. «Кожен вихід – лотерея, але солдати це роблять, тож мусимо і ми...» НСЖУ про важливість військових журналістів. Національна спілка журналістів України. URL: <https://nsju.org/novini/kozhen-vyhid-lotereya-ale-soldaty-cze-roblyat-tozh-musymo-i-my-nszhu-pro-vazhlyvist-vijskovyh-zhurnalistiv/> (дата звернення: 17.05.2026).
3. 75% українців отримують інформацію через месенджери, — дослідження Gradus. MediaSapiens. URL: <https://ms.detector.media/internet/post/38603/2025-11-06-75-ukraintsiv-otrymuyut-informatsiyu-cherez-mesendzhery-doslidzhennya-gradus/> (дата звернення: 06.05.2026).
4. Говорити чи ігнорувати: чому інформація про окуповані території потрібна. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/blogs/govoryty-chy-ignoruvaty-chomu-informatsiya-pro-okupovani-terytoriyi-potribna-i65706> (дата звернення: 17.05.2026).
5. Кукол В., Сидоренко Т. Роль подкастів у трансформації сучасного медіапростору. Ольвійський форум – 2025: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі : матеріали XXII Міжнародної наукової конференції, м. Миколаїв, 16–22 червня 2025 р. Миколаїв, 2025. DOI: 10.34132/mspc2025.01.04.12. URL: <https://mspc.mk.ua/index.php/journal/article/download/154/75> (дата звернення: 03.05.2026).
6. Маніпуляції та фейки: аналіз медіа на окупованій Луганщині за 12–22 січня. Луганська обласна державна адміністрація — обласна військова адміністрація. URL: <https://lova.gov.ua/oda/press/news/manipulyatsiyi-ta->

- [feyku-analiz-media-na-okupovaniy-luhanshchyni-za-12-22-sichnya](#) (дата звернення: 18.05.2026).
7. Матвійчук: Воєнні злочинці РФ будуть покарані. DW. URL: <https://www.dw.com/uk/laureatka-alternativnoi-nobelivki-voenni-zlocinci-rf-budut-pokarani/a-63286688> (дата звернення: 17.05.2026).
  8. Подкаст це: все, що вам потрібно знати про створення подкастів. Kyiv Post. URL: <https://www.kyivpost.com/uk/post/29700> (дата звернення: 17.05.2026).
  9. Рекомендації КЖЕ щодо висвітлення життя українців на тимчасово окупованих територіях. Комісія з журналістської етики. URL: <https://cje.org.ua/statements/zaiava-kzhe-shchodo-vysvitlennia-zhyttia-ukraintsiv-na-tymchasovo-okupovanykh-terytoriiakh/> (дата звернення: 06.05.2026).
  10. Свідчення війни: від усної історії до національної документальної спадщини. Україна модерна. URL: <https://uamoderna.com/notes/svidchennya-vijny-vid-usnoyi-istoriyi-do-naczialnoyi-dokumentalnoyi-spadshhyny/> (дата звернення: 17.05.2026).
  11. Скільки активних глядачів щомісяця переглядають подкасти на YouTube: аналітика YouTube. YouTube Official Blog. URL: <https://blog.youtube/news-and-events/1-billion-monthly-podcast-users/> (дата звернення: 18.05.2026).
  12. Тенденції прослуховування аудіо в США за 4 квартал 2025 року: дослідження Edison Research. Edison Research. URL: <https://www.edisonresearch.com/the-record-q4-2025-u-s-audio-listening-trends/> (дата звернення: 17.05.2026).
  13. Тенденції щодо висвітлення інформації про ТОТ у соцмережах та на сайтах: дослідження програми «Партнерство за сильну Україну». ZMINA. URL: <https://zmina.info/news/eksperty-zaklykayut-posylyty-zvyazok-iz-lyudmy-na-tot-doslidzhennya-vyyavylo-lyshe-03-zgadok-pro-okupacziyu-v-soczmerezhah/> (дата звернення: 03.05.2026).

14. Що таке подкасти і чому вони такі популярні? Contribee. URL: <https://contribee.com/blog/ua/shcho-take-podkast/> (дата звернення: 17.05.2026).
15. Як діє кремлівська пропаганда на окупованих територіях України. Центр протидії дезінформації. URL: <https://cpd.gov.ua/articles/yak-diye-kremlivska-propaganda-na-okupovanyh-terytoriyah/> (дата звернення: 18.05.2026).
16. Як журналістам працювати з постраждалими від війни: дискусійна панель «Безпека, етика, чутливість: професійні практики роботи з постраждалими». Детектор медіа. URL: <https://detector.media/infospace/article/248604/2026-03-26-govoryty-pro-bil-oberezhno-yak-zhurnalistam-pratsyuvaty-z-postrazhdalymy-vid-viyny/> (дата звернення: 19.05.2026).
17. Як медіа висвітлювати ситуацію на ТОТ: головні висновки сесії на LMF-2026. Детектор медіа. URL: <https://detector.media/infospace/article/249766/2026-05-15-yak-media-vysvitlyuvaty-sytuatsiyu-na-tot-golovni-vysnovky-sesii-na-lmf-2026/> (дата звернення: 03.05.2026).
18. Як працювати з людьми, які пережили травму: поради Євгенії Подобної. Journalism Teachers' Academy. URL: <https://www.jta.com.ua/knowledge-base/ne-nashkod-iaak-pratsiuvaty-z-liudmy-iaki-perezhyly-travmu-konspekt-seminaru-yevhenii-podobnoi/> (дата звернення: 19.05.2026).
19. Яким було споживання подкастів у 2025 році: дослідження Edison Research. Edison Research. URL: <https://www.edisonresearch.com/the-podcast-consumer-2025/> (дата звернення: 17.05.2026).
20. Hedenskog J. Occupation, Collaboration and Resistance in Ukraine. Swedish Institute of International Affairs, 2026. URL: <https://www.ui.se/globalassets/ui.se-eng/publications/other->

[publications/occupation-collaboration-and-resistance-in-ukraine.pdf](#) (дата звернення: 03.05.2026).

21. Ru-пропаганда цинічно називає війну «порятунком Донбасу». Центр протидії дезінформації. URL: <https://cpd.gov.ua/international-direction/ssha/ru-propaganda-czynichno-nazyvaye-vijnu-poryatunkom-donbasu/> (дата звернення: 18.05.2026).

IV. ДОКУМЕНТАЦІЯ

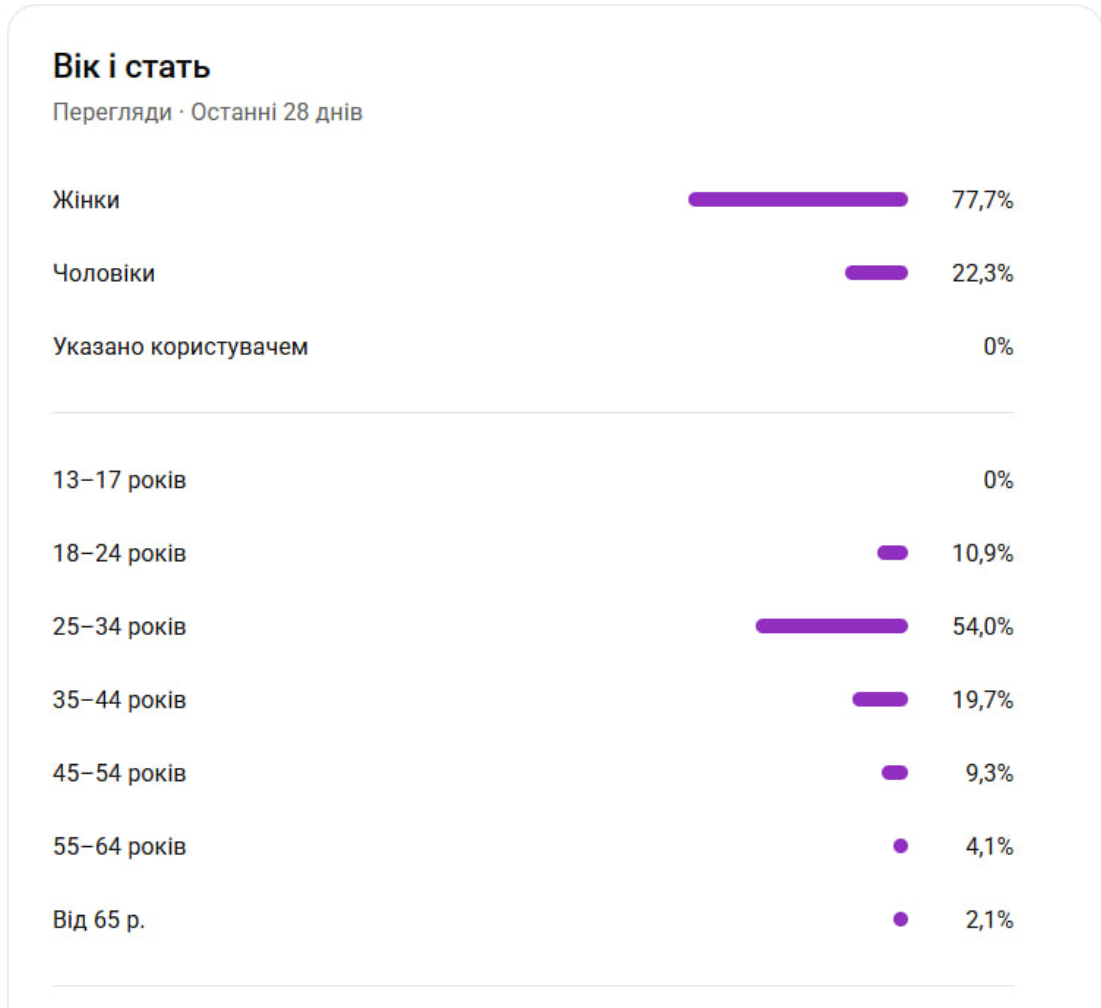
Додаток А

Приклад візуальних заставок подкасту «(До)воєнна ностальгія»

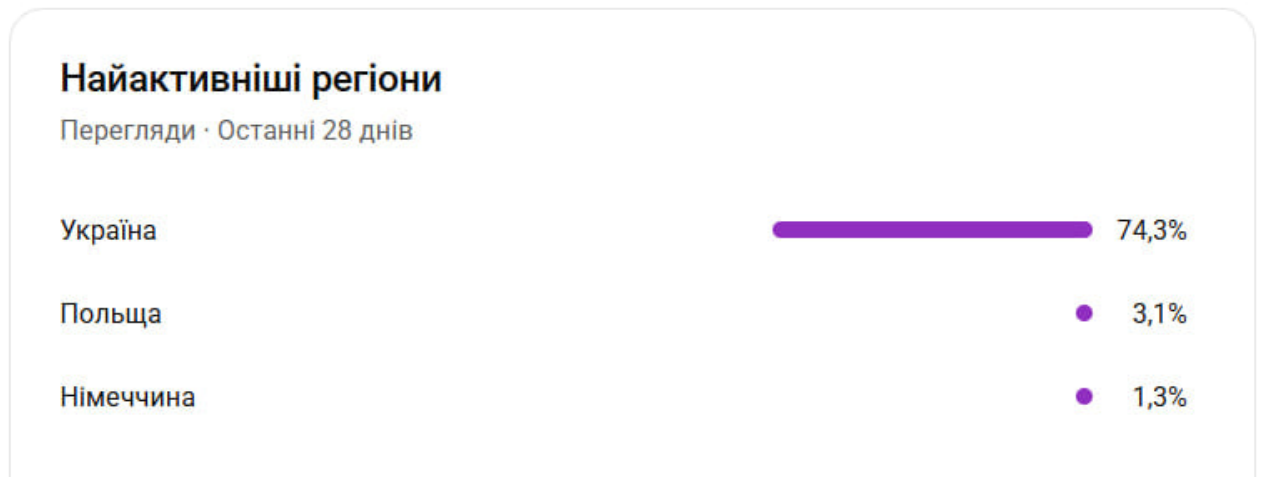
Додаток Б

Вікове та гендерне розподілення аудиторії проекту «(До)воєнна ностальгія»

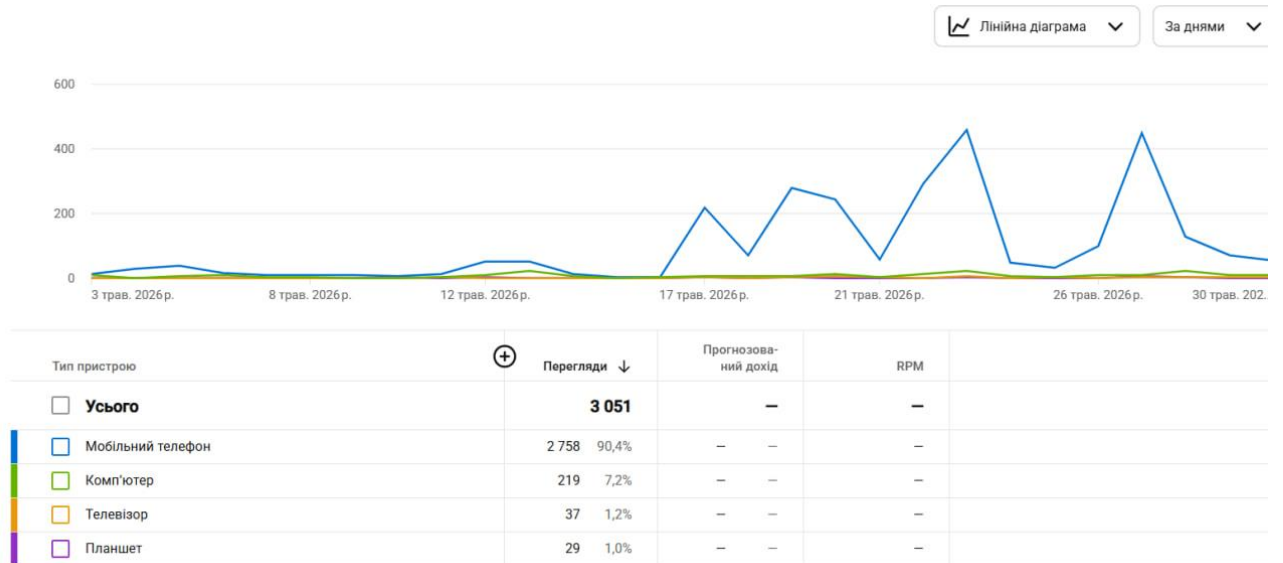
Додаток В

Регіони з найактивнішою аудиторією проекту «(До)воєнна ностальгія»

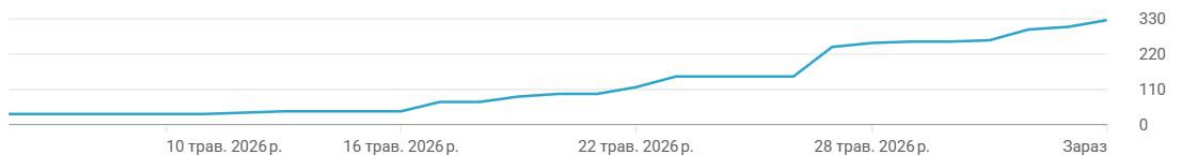
Додаток Г

Дані щодо типів пристроїв, які використовує аудиторія проекту

Додаток Г

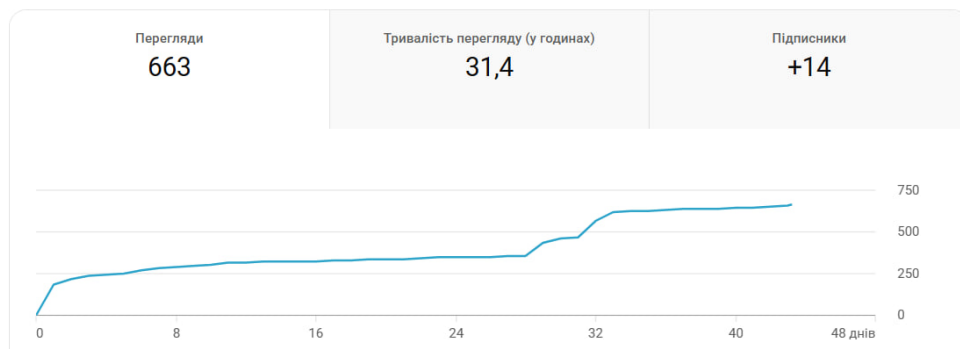
Зростання аудиторії на ютуб-канал «(До)воєнна ностальгія»

Додаток Д

Статистика випуску про Айдар

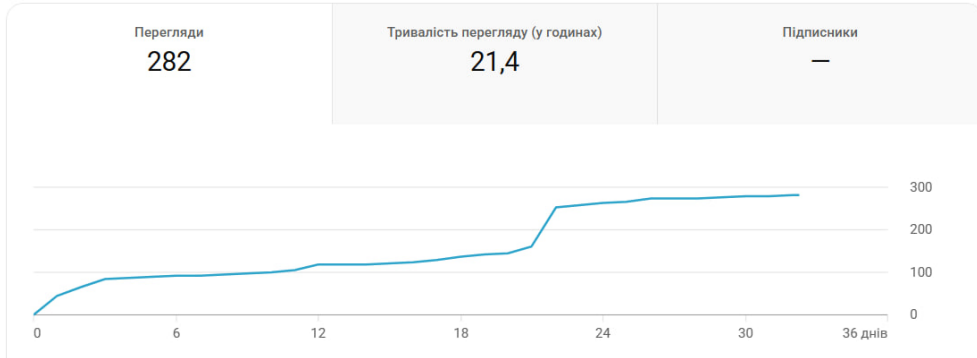
З моменту публікації це відео отримало 663 перегляди

Додаток Е

Статистика інтерв'ю з Петром Андрющенком

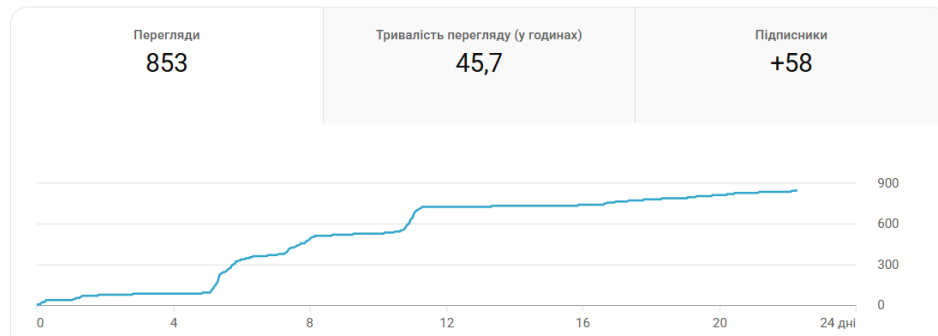
З моменту публікації це відео отримало 282 перегляди

Додаток Є

Статистика випуску про Сіверськодонецьк

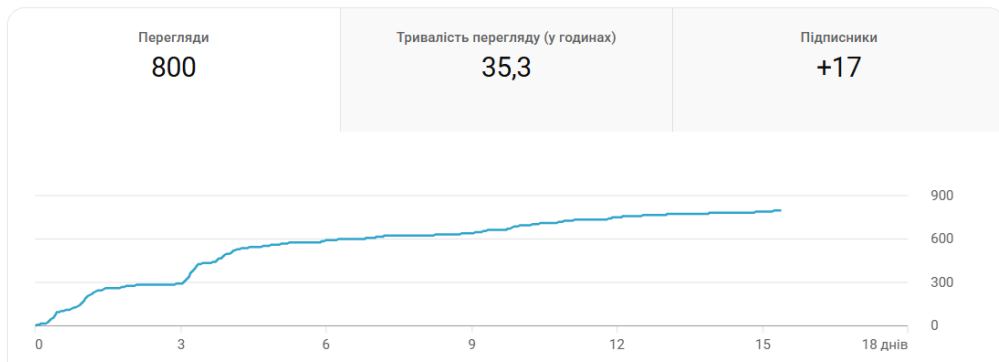
З моменту публікації це відео отримало 853 перегляди

Додаток Ж

Статистика випуску про Торецьк

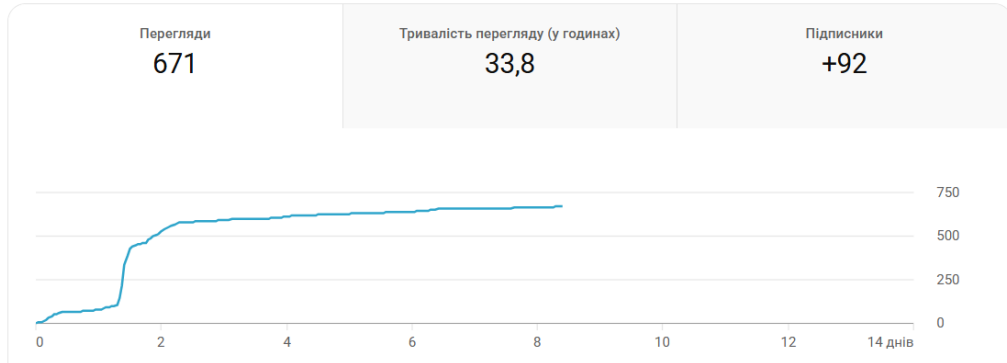
З моменту публікації це відео отримало 800 переглядів

Додаток З

Статистика випуску про Покровськ

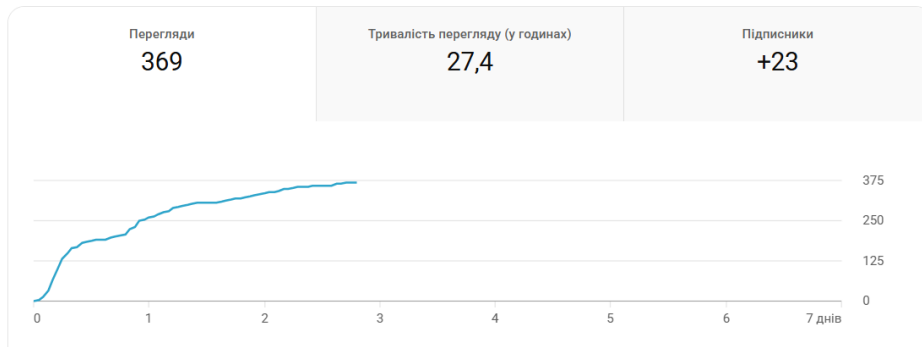
З моменту публікації це відео отримало 671 перегляд

Додаток И

Статистика випуску про Щастя

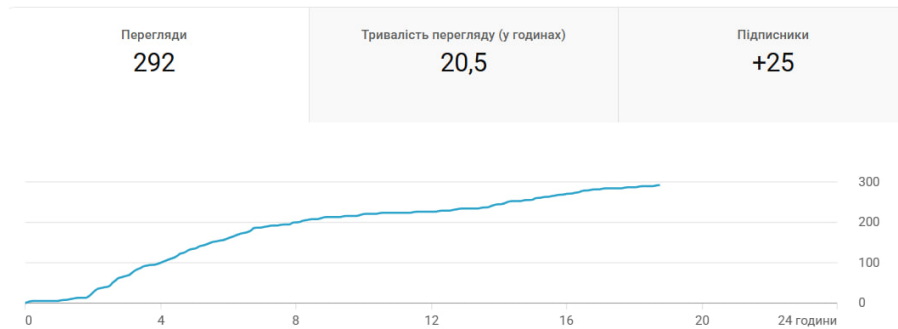
З моменту публікації це відео отримало 369 переглядів

Додаток І

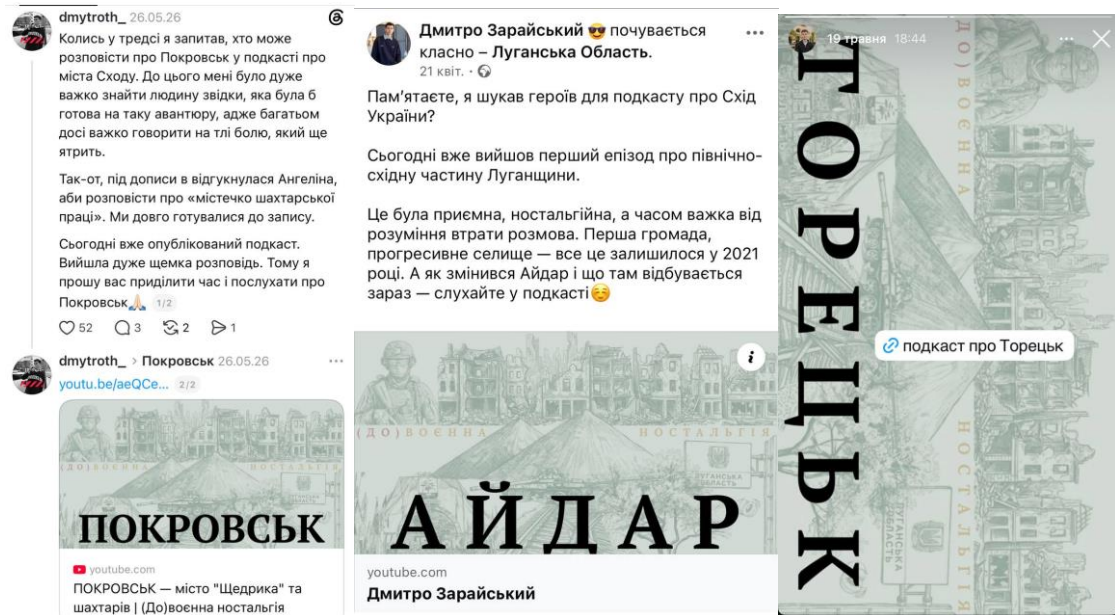
Статистика випуску про Попасну

З моменту публікації це відео отримало 292 перегляди

Додаток І

Способи просування подкасту «(До)воєнна ностальгія» в соцмережах

Приклад сценарію для одного епізоду для проєкту «(До)воєнна ностальгія»

Назва: ПОКРОВСЬК – місто «Щедрика» і шахтарів

Тема: дослідження довоєнного життя та періоду 2022-2026 років у Покровську на Донеччині

Хронометраж: 40-45 хвилин

Ведучий: Дмитро Зарайський

Герой: Анжеліка

Вступ:

Вітаю! Ви слухаєте подкаст «(До)воєнна ностальгія». Він присвячений спогадам і свідченням про містечка у Донецькій та Луганській областях. Мене звати Дмитро Зарайський, я – журналіст та автор проєкту. Сьогодні матиму розмову з юристкою Анжелікою. Ми будемо говорити про місто, яке прямо зараз перебуває в епіцентрі фронту.

Росіяни витратили більш ніж рік і колосальні ресурси, аби зайти в цей населений пункт. Перші ДРГ проникли туди влітку 2025 року. У жовтні росіяни зайшли в місто й почали закріплюватися там. Однак станом на квітень 2026 року українські Сили оборони утримують позиції в північній частині міста.

Більшість слухачів можливо вже здогадалася, що йдеться про Покровськ на Донеччині. Його називають «Західними воротами Донбасу». До великої війни Покровськ був квітучим шахтарський містом, центром вугільної промисловості.

Я особисто відчуваю особливий трепет до Покровська, тому мені було надважливо записати цей епізод, аби ще раз звернути увагу суспільства на те, що відбувається там впродовж останніх років, і як це контрастує з життям «до». Втім, скажу відверто, знайти людину, яка б змогла розповісти про Покровськ, було нелегко. Багатьом важко говорити про місто, зруйноване і майже окуповане.

Питання:

1. Анжеліко, чому ти погодилася на це?
2. Зараз про Покровськ стає менше новин, більше говорять про Гришине та Родинське, та все ж, як ти читаєш новини про рідний край?
3. Коли довелося виїхати з Покровська? І які чинники на це вплинули – наближення фронту, частіші обстріли?
4. Чим Покровськ жив до війни?
5. Покровськ як шахтарське місто та центр важкої промисловості був надзвичайно важливим не лише для Донбасу, а й для України загалом. Ви відчували важливість? І в чому саме?
6. Розкажи про красу Покровська, його особливість, атмосферу?
7. «Околиці Покровська – це совковий Красноармійськ», – це цитата з книги Олександра Михеда «Я змішаю твою кров з вугіллям. Зрозуміти український Схід». Що ти думаєш з цього приводу? Центр та околиці справді сильно контрастували?

8. Як відпочивали люди в Покровську у звичайні дні, що робили, куди ходили? Чи були місця для відпочинку для шахтарів?
9. Кінець серпня – це особливий час для всього Донбасу. А для Покровська так-точно. Я думаю, що ти вже зрозуміла, що я хочу запитати про День шахтаря. Моя знайома з Покровська розповідала, що у вашому місті дуже гучно відзначали свято. Шахтарі у Покровську настільки любили цей день, що це він був важливішим, очікуванішим, аніж день народження. Як ти це пам'ятаєш?
10. Із Покровськом пов'язана дуже непересічна постать. Я маю на увазі українського композитора Миколу Дмитровича Леонтовича. Я б хотів з тобою поговорити про нього саме в культурному контексті міста. Покровськ розвивав культурний міф і бренд як «місто Леонтовича». Як вдавалося співіснувати місту Леонтовича з характером шахтарського міста? Що, на твою думку, в Покровську надихнуло Леонтовича створити геніальні композиції? Ви як покровчани пишаєтеся причетністю Леонтовича до вашого міста?
11. Ще одна важлива для історії Покровська особистість – Марко Залізник. Він відомий як автор документальних світлин про життя українського села, зокрема у часи колективізації та Голодомору. Для мешканців Покровська це теж непересічна постать?
12. Я пропоную не відходити далеко від культурного пласту Покровська, який до 2016 року був Красноамійськ, тобто у назві були закладені геть інакші сенси. Чи погоджуєшся ти, що після перейменування Покровськ став містом з новим менталітетом? Змінилося сприйняття міста після акту деколонізації?
13. Кажуть, що тривалий час на в'їзді до Покровська було написано «Ласкаво просимо до пекла». Колись затишне містечко стало пеклом на Землі. Як змінився Покровськ з початком війни?
14. Як війна розпочалася для Покровська?
15. Довгий час Покровськ був гуманітарним хабом регіону. Місто, з якого відправлялися евакуаційні потяги. Коли лінія фронту була за кілька десятків кілометрів від Покровська, місто все одно розвивалося. Проводилися

безкоштовні покази фільмів, літературні вечори і багато різних майстер-класів. Які ще кейси розвитку Покровська в умовах війни ти знаєш?

16. Було відчуття неминучості окупації? Якимось готувалися до цього?

17. Що для тебе означає Покровськ зараз? Які символи несе в собі?

Кінцівка:

Дякую тобі за цю розмову. Надзвичайно радію, що нам вдалося поговорити про це неймовірне містечко шахтарської слави. Бажаю йому якнайшвидше повернутися під український прапор, а тобі – додому.

Нагадаю, що це був подкаст «(До)воєнна ностальгія». Мене звати Дмитро Зарайський. Слава Україні! Почуємося.

V. АНОТАЦІЯ

Зарайський Д. «Донбас: документальна рефлексія у форматі подкасту (серія інтерв'ю з мешканцями ТОТ «(До)воєнна ностальгія»)

Ключові слова: подкаст, подкастинг, інтерв'ю, рефлексія, Донбас, Донеччина, Луганщина, ютуб, довоєнне життя, окупація, ТОТ.

«(До)воєнна ностальгія» – це проєкт про життя населених пунктів Донецької та Луганської областей, які з 2022 року окупували російські військові. Крізь призму особистих рефлексій мешканці ТОТ репрезентують свій регіон – розповідають про історію, культуру, звичаї традиції й повсякдення своїх міст та селищ.

Актуальність подкасту зумовлена необхідністю документувати досвід людей з ТОТ, збирати їхні свідчення для висвітлення злочинів росіян та демонстрації контрасту в стилі життя, який утворився після окупації.

Проєкт має назву «(До)воєнна ностальгія», адже його мета збереження довоєнних облич міст Сходу України. Так люди, які втратили свої міста, можуть запам'ятати їх не зруйнованими.

Проєкт складається з 6 інформаційних інтерв'ю з мешканцями ТОТ та аналітичного – з очільником Центру вивчення окупації Петром Андрющенком. Хронометраж випусків – в середньому 40 хвилин.

Усі матеріали публікувалися у ютубі, а основним каналом просування став тредс. Це дало змогу якісно комунікувати з аудиторією, збирати відгуки та аналізувати результати публікації та поширення.

«(До)воєнна ностальгія» – це приклад авторського проєкту, який може поширюватися в медіа або ж існувати як самостійний проєкт на ютубі.

ANNOTATION

Zaraiskyi D. «Donbas: documentary reflection in podcast format (series of interviews with residents of TOT «(Pre)war nostalgia»)

Keywords: podcast, podcasting, interview, reflection, Donbas, Donetsk region, Luhansk region, YouTube, pre-war life, occupation, TOT.

«(Pre)war nostalgia» is a project about the life of settlements in Donetsk and Luhansk regions, which have been occupied by the Russian military since 2022. Through the prism of personal reflection, residents of TOT represent their region – talk about the history, culture, customs, traditions and everyday life of their towns.

The relevance of the podcast is due to the need to document the experiences of people from the TOT, collect their testimonies to highlight the crimes of Russians and demonstrate the contrast in the lifestyle that was formed after the occupation.

The project is called «(Pre)war nostalgia», because its goal is to preserve the pre-war faces of the towns of the eastern part of Ukraine. People people who have lost their cities may remember them not destroyed.

The project consists of 6 informational interviews with residents of TOT and an analytical – with the head of the Center for the Study of Occupation Pyotr Andryushchenko. The duration of releases is – on average 40 minutes.

All materials were published on YouTube, and the main channel of promotion was Threads. This made it possible to communicate qualitatively with the audience, collect feedback and analyze the results of publication and promotion.

«(Pre)war nostalgia» this is an example of an author's project that can be distributed in the media or exist as an independent project on YouTube.